

V

(Nuomonės)

TEISINĖS PROCEDŪROS

TEISINGUMO TEISMAS

2012 m. sausio 26 d. Teisingumo Teismo (pirmoji kolegija) sprendimas byloje (Finanzgericht Hamburg (Vokietija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) ADV Allround Vermittlungs AG, likviduojama bendrovė, prieš Finanzamt Hamburg-Bergedorf

(Byla C-218/10) ⁽¹⁾

(PVM — Šeštoji direktyva — 9, 17 ir 18 straipsniai — Paslaugų teikimo vietos nustatymas — Sąvoka „aprūpinimas personalu“ — Savarankiškai dirbantys asmenys — Būtinybė užtikrinti vienodą teikiamų paslaugų vertinimą paslaugų teikėjo ir jų gavėjo atžvilgiu)

(2012/C 73/02)

Proceso kalba: vokiečių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Finanzgericht Hamburg

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: ADV Allround Vermittlungs AG, likviduojama bendrovė,

Atsakovė: Finanzamt Hamburg-Bergedorf

Dalykas

Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Finanzgericht Hamburg (Vokietija) — 1977 m. gegužės 17 d. Šeštosios Tarybos direktyvos 77/388/EEB dėl valstybių narių apyvartos mokesčių įstatymų derinimo — Bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema: vienodas vertinimo pagrindas (OL L 145, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 9 sk., 1 t., p. 23.) 9 straipsnio 2 dalies e punkto šeštos įtraukos, 17 straipsnio 1 dalies, 2 dalies a punkto ir 3 dalies a punkto bei 18 straipsnio 1 dalies a punkto aiškinimas — Paslaugos, kurią sudaro aprūpinimas savarankiškai dirbančiais asmenimis, kurie nedirba pagal darbo sutartis pas paslaugos teikėją, mokesčio priklausomumo vietos nustatymas — Sąvoka „personalas“ — Būtinybė užtikrinti vienodą sandorio apmokestinimo PVM vertinimą, pirma, paslaugos teikėjo ir, antra, paslaugos gavėjo atžvilgiu.

Rezoliucinė dalis

1. 1977 m. gegužės 17 d. Šeštosios Tarybos direktyvos 77/388/EEB dėl valstybių narių apyvartos mokesčių įstatymų

derinimo — Bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema: vienodas vertinimo pagrindas 9 straipsnio 2 dalies e punkto šeštą įtrauką reikia aiškinti taip, kad šioje nuostatoje nurodyta sąvoka „aprūpinimas personalu“ taip pat apima aprūpinimą savarankiškai dirbančiais asmenimis, neįdarbintais pagal darbo sutartį paslaugas teikiančio verslininko.

2. Šeštosios direktyvos 77/388 17 straipsnio 1 dalį, 2 dalies a punktą ir 3 dalies a punktą, taip pat 18 straipsnio 1 dalies a punktą reikia aiškinti taip, kad jais nereikalaujama, jog valstybės narės nustatytų tokias vidaus procesines taisykles, kurios užtikrintų, jog paslaugų apmokestinimas ir už šias paslaugas mokėtinas pridėtinės vertės mokestis būtų vertinami nuosekliai šių paslaugų teikėjo ir gavėjo atžvilgiu, net jeigu jie priklauso skirtingų mokesčių administratorių jurisdikcijai. Tačiau šiomis nuostatomis valstybės narės įpareigojamos priimti priemones, reikalingas užtikrinti apmokestinimo pridėtinės vertės mokesčiu teisingumą ir mokesčių neutralumo principo laikymąsi.

⁽¹⁾ OL C 221, 2010 8 14.

2012 m. sausio 24 d. Teisingumo Teismo (didžioji kolegija) sprendimas byloje (Cour de cassation (Prancūzija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) Maribel Dominguez prieš Centre informatique du Centre Ouest Atlantique, Préfet de la région Centre

(Byla C-282/10) ⁽¹⁾

(Socialinė politika — Direktyva 2003/88/EB — 7 straipsnis — Teisė į mokamas kasmetines atostogas — Nacionalinės teisės aktuose nustatytas reikalavimas teisei įgyti — Darbuotojo nebuvimas darbe — Teisės į atostogas trukmė, atsižvelgiant į nebuvimo darbe pobūdį — Direktyvai 2003/88 prieštaraujantys nacionalinės teisės aktai — Nacionalinio teismo vaidmuo)

(2012/C 73/03)

Proceso kalba: prancūzų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Cour de cassation